

**ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΛΑΡΙΣΑΣ**
Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 9ο - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 43 - ΕΔΡΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 30 - ΕΚΔΟΣΗ: ΓΕΝΑΡΗ - ΦΕΒΡΑΡΗ 1988 - 400 04 ΓΟΝΝΟΙ

ΤΑ ΠΗΡΑΝ ΟΛΑ ΚΙ ΕΦΥΓΑΝ

Τα περιβόλια της Δουριανής

Κάνουμε γνωστό σ' όλους τους Καλλιπευκιώτες, που έχουν περιβόλια με καστανιές στη θέση «Δουριανή», ότι πρέπει να τα εμβολιάσουν, αν είναι άγρια τα δέντρα, διότι διαφορετικά θα περιελάθουν στο δημόσιο. Η προθεσμία για τον εμβολιασμό και την περιποίηση των περιβολιών είναι τρία χρόνια.

Η Καλλιπεύκη συμμετέχει στη «Φιλοξενία» στη Δ.Ε.Θ.

Η Νομαρχία Λάρισας συμμετέχει στη «Φιλοξενία», που θα γίνει το μήνα Μάρτη στη Διεθνή Έκθεση Θεσ/νίκης. Μέσα από τη Νομαρχία θα συμμετέχει και η Καλλιπεύκη με φωτογραφικό υλικό. Τα θέματα θα είναι παραμένα από την παράδοση και την Καλλιπευκιωτική φύση. Παρακαλούμε αν μπορείτε να κάνετε καμιά επίσκεψη προς τη Θεσσαλονίκη να την επισκεφτείτε.

Πριν τρία χρόνια περίπου, είδαμε οι ελπίδες μας να γίνονται πραγματικότητα και η ΜΟΜΑ έφερε τα μηχανήματά της να κάνει νέα χάραξη δρόμου.

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας είχαμε γράψει, ότι οι μπουλντόζες ταλαιπωρούνται σχεδόν 2 χρόνια πάνω σε μια στροφή και ότι τα έργα προχωρούν με θήματα χελώνας. Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, πριν από ένα μήνα περίπου, τα μηχανήματα της ΜΟΜΑ, έφυγαν όλα και πήγαν σ' άλλον προορισμό. Ο δρόμος έμεινε στη

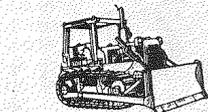

μέση και ένας θεός ξέρει πότε θα τελειώσει.

Μας είπαν ότι πήγαν κάπου στην Αγία να τελειώσουν κάποιο δρόμο. Μας είπαν ακόμα ότι έφυγαν λόγω καιρού, ενώ είχαμε λιακάδες. Και τέλος μάθαμε ότι θα επιστρέψουν τέλος Ιουνίου.

Δεν είμαστε οι αρμόδιοι να κρίνουμε τα παραπάνω. Ξέρουμε όμως και θέλουμε, τα μηχανήματα να μας τελειώσουν το δρόμο μια ώρα νωρίτερα. Ίσως δούμε και μεις μια άσπρη μέρα.

Το ελληνικό κράτος από σύστασής του ασ μην ψάχνει μόνο αγνοούμενους από πολέμους. Ας ψάξει και τους άλλους αγνοούμενους. Την ξεχαρμένη Ελλάδα. Το γέρο του απόμακρου χωριού, το παιδί που πρέπει να φύγει για να σπουδάσει. Ας ψάξει όλους εμάς που επί αιώνες είμαστε οι αγνοούμενοι αυτού του τόπου. Ένα δρόμο ζητάμε

και τίποτε περισσότερο. Και καλούμε τον κ. Νομάρχη να μας δώσει απάντηση, γιατί αργεί ο δρόμος και γιατί τα μηχανήματα έφυγαν. Δεν έχουμε μόνο υποχρεώσεις, έχουμε και δικαιώματα. Εκτός θέασις αν είμαστε πολίτες 8' κατηγορίας.

Περάστηκαν τα πρώτα τηλέφωνα

Ο ΟΤΕ μετά τις καλοκαιρινές εργασίες, άρχισε να μας περνά και τα τηλέφωνα. Μέχρι αυτή τη στιγμή, περάστηκαν λίγα και μας δίνουμε τα νούμερα, ενώ στην άλλη εφημερίδα θα έχουμε στη διάθεσή μας όλα τα τηλέφωνα με τα ονόματα των δικαιούχων και τα νούμερα.
Τα τηλέφωνα που περάστηκαν είναι:
Κοινότητα 96212
Γιάννης Καραγιάννης 96219
Αφοί Ι. Μιχαηλά 96274
— Ο αυτόματος είναι 0495.
Το πάραμα των τηλεφώνων συνεχίζεται.

Οι στολές του Χορευτικού

Κάνουμε γνωστό μέσα από την εφημερίδα, ότι ο σύλλογος έκανε παραγγελία τις στολές του χορευτικού. Θα ραφίει 5 ανδρικές και πέντε γυναικείες. Οι στολές θα κοστίζουν περίπου 300.000 δραχ. Έτσι το καλοκαίρι θα έχουμε τις δικές μας στολές.

Περισσότερο νερό για την Καλλιπεύκη

Όπως δείχνουν τα πράγματα, περισσότερο νερό θα έρθει στην Καλλιπεύκη για τις ανάγκες των κατοίκων. Όπως πληροφορηθήκαμε από την Κοινότητα, χορηγήθηκε το ποσό των 4.000.000 δραχμών, για τον παραπάνω σκοπό.

Το νερό θα μεταφερθεί από τη θέση «Χούχλια» και θα ενισχυθεί το υπάρχον υδρευτικό δίκτυο. Ήδη αυτές τις μέρες θα έρθουν ειδικοί υπάλληλοι της Νομαρχίας για να μετρήσουν το υψόμετρο και να εξετάσουν αν το νερό μπορεί να έρθει στο χωριό.

Ο χορός του Συλλόγου μας σημείωσε μεγάλη επιτυχία

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΟΤΕ

Ο φετινός χορός που έγινε στο κέντρο «Ροτόντα» σημείωσε κατά γενική ομολογία πολύ μεγάλη επιτυχία. Η σωστή οργάνωση, η μεγάλη προσέλευση κόσμου, η άνετη αίθουσα και η καλή ορχήστρα, έφεραν στους Καλλιπευκιώτες και φίλους της Καλλιπεύκης ωραίες στιγμές, που θα τις θυμόμαστε όλοι για πολύ καιρό.
Όλη τη βραδιά επικράτησε κέφι και ο χορός κράτησε μέχρι τις 4.30 το πρωί.

Το πρόγραμμα άρχισε στις 9.30 και άνοιξε με το χορευτικό συγκρότημα του Πέρα Μαχαλά «Ιπποκράτης». Χόρευσε 5 χορούς και αμέσως μετά άνοιξε το μουσικό πρόγραμμα με τον Αποστόλη Παπαιωάννου, ο οποίος χάρισε όμορφες στιγμές παίζοντας το μπουζούκι του.
Κατά τις 11 και μισή έπαιξε η δημοτική ορχήστρα ενώ ξανάπαιξε πάλι ο Αποστόλης μπουζούκι κατά τις 1 η ώρα τα μεσάνυχτα.
Ο Σύλλογος είχε χίλια λαχεία των 200 δραχ. τα οποία πουλήθηκαν όλα.

Το μεγάλο δώρο, που ήταν προσφορά του συλλόγου, ήταν μια τραπέζια των 35.000 δραχ. και την κέρδισε ο Τσεργιάς Ανδρέας από τα Αμπελάκια.
Σ' αυτό το σημείο θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά όλους όσους μας χάρισαν δώρα. Επίσης ευχαριστούμε τα παιδιά που πούλησαν τα λαχεία.
Ακόμα πρέπει να πούμε, ότι οι Καλλιπευκιώτες και φίλοι που κατέκλυσαν το κέντρο ξεπεράσαν τους 500.
Και τέλος είμαστε υποχρεω-

μένοι να ευχαριστήσουμε όλους εσάς, που με το παρών σας, φέρατε την επιτυχία στο χορό, που τότεια ίσως να μη γνώρισε ποτέ ο σύλλογός μας. Ευχαριστούμε επίσης το χορευτικό του Πέρα Μαχαλά «Ιπποκράτης», τον Παπαιωάννου Αποστόλη και την υπολόγη ορχήστρα.
Αξίζει νομίζουμε ένα μεγάλο μπράβο σ' όλους μας, διότι όλοι μαζί φέραμε την επιτυχία.
Ραντεβού το καλοκαίρι στο χωριό, όπου θα οργανωθούν και πάλι Πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Παραλειπόμενα του χορού

★ Για άλλη μια φορά, το μεγαλύτερο δώρο του Συλλόγου το κερδίζει ξενοχωρίτης αλλά φίλος της Καλλιπεύκης.
★ Στα κέφια ήταν και ο Πρόεδρος του Συλλόγου, ο οποίος δεν παρέλειψε να περάσει απ' όλα τα τραπέζια, να μιλήσει και να κάνει μία χειραγία μ' όλους τους Καλλιπευκιώτες.
★ Στο χορό παραβρέθηκαν και τίμησαν με την παρουσία τους ο Πρόεδρος της Κοινότητας Θωμάς Καραμπάτης και ο αγροτικός γιατρός Στάθης Κοψαχείλης.

★ Η ορχήστρα που μας διασκεδάσε αποτελούνταν από τους Ριζούλη Κώστα στο κλαρίνο, τον Παύλο Τσιούγκο στο βιολί, ο γιος του Γιάννης στην κιθάρα, ο Κοκότσικας Αντώνης στο αρμόνιο και ο Γκουγκουλιός Γιώργος στο τραγούδι. Επίσης τονίζουμε και το παρών του Αποστόλη Παπαιωάννου στο μπουζούκι.
★ Ο κλαριτζής φέτος άλλαξε. Αυτός που μας διασκεδάε κάθε χρόνο, ο Τάσος Πινάκης, είναι πλέον μακαρίτης. Το περασμένο φθινόπωρο πέθανε από ανακοπή καρδιάς.

Απόκριες 1988

Οι φετινές αποκριές δεν είχαν να παρουσιάσουν κάτι το ξεχωριστό. Κύλησαν ήρεμα χωρίς πολλά καρναβάλια και ξεφαντώματα. Και αιτία για όλα αυτά, στάθηκε το τσουχτερό κρύο που επικρατούσε τις μέρες αυτές. Παρ' όλα αυτά όμως, άναψε η φωτιά και χόρεψε ο κόσμος γύρω απ' αυτήν. Το θράδυ πάλι της Κυριακής χόρεψαν οι Καλλιπευκιώτες στο καφενείο.
Ο Σύλλογος δεν διοργάνωσε τίποτε, αφού ετοιμαζόταν για το μεγάλο χορό της 27ης Φεβεθάρη στη Λάρισα.
Και τελειώνοντας, θα θέλαμε να τονίσουμε τα εξής:
Οι ντόπιοι κάτοικοι, ας διοργανώνουν από μόνοι τους κάτι για να διασκεδάσουν. Δεν μπορεί ο Πρόεδρος του συλλόγου ή οποιοδήποτε άλλο μέλος να έρχεται ένα Σαββατοκύριακο να δει δύο φίλους και να διοργανώνει εκδηλώσεις. Ας αφήσουμε επίσης τον εύκολο τρόπο διασκέδασης, τέτοιες μέρες. Αυτοί που γλεντούν δίνουν στα διπλανά χωριά και θρίσκουν... ό,τι θέλουν, γελιούνται πολύ.
Εξάλλου ο κτηνοτροφικός σύλλογος που ιδρύθηκε πρόσφατα, μπορεί πολλά να προσφέρει στη διασκέδαση του χωριού.

150.000 δραχ. για τα παράθυρα
Την αντικατάσταση των παλιών διαφανών τζαμιών με άλλα ημιδιαφανή και πολύχρωμα, έκανε η εκκλησία το περασμένο φθινόπωρο. Η αγορά και τα εργατικά κόστισαν 150.000 δραχ.

Η Αντών τς η Κάγκρας, ζουή νάχ' να τουν χιρόμασι, παλιότερα έκανι πουλλές πλάκις στου χουριό.

Μια φουρά που εχίη αρρουστήσ' η Τσιάμουτ' Γκάρα, πήγι η καημένους η αντρας τ'ς η Παναγιώτ'ς στου μαγαζί τ' Αντών' να πάρ' πιτρέλιου να τριψ' γ-καημέν' την Τσιάμουτ. Τότι η Αντών' τσ' τουν έδουσι αντί για πιτρέλιου μέντα. Αλλά κι η Παναής η Γκάρας δεν τ' άφ' σι έτ'σ' του πράγμα.

Τουν έκανι κι αυτόν μιγάλ' χασκαρικά, που κουβάσι ουλοι τ' Σκουτινάτις στου Νιζιρό για τα «μακριά από δω» τ' Αντών'.

Άλλ' μια φουρά πάλι η Αντών' τς η Κάγκρας έστειλε του Νικόλα τουν Τρανά στουν Παλα-Ηλία για να τον μουνουχίσ' τα γρούνια, κι ας μην εχίη ούτι γάτου η Παπάς.

Κι τέλους μπαινόμενι σι μια άλλ' ιστουρία που εχίηνι πριν 23 χρόνια περίπου.

Γύρου στα 1965 η κόσμος τότε θέρξι η θρίζα κι χρησιμιοποιούσι την καλαμιά για καλύδες η την πουλουσι.

Μια μέρα λοιπόν, η πλακατζής μας θρίσκ' στου δρόμου του Ντάλη τ' Νικόλα τ' κλητήρα κι τ' λέει: «Τραντάφλι πιδίμ' δεν πας σιαπέρα στουν Άμμου να μι φέρ' σ' κάνα δυο φοουρτοματα σαλούμα! Τα χρειαζόυμι. Θα σι πληρώσω κιόλας».

Μια κι δυο η Τραντάφλου πάει στου σπιτ' σαμαρόν' τα μπλάρια κι ξεκινάει. Στου δρόμου θρίσκ' του πιδί τ' Τάκη τ' Πόνιαρου του Μήτρου κι τουν παίρν' κι αυτόν να του βοηθήσ'.

Αφού πήγαν τα πιδιά κι φόρτουσαν, απόκαμαν ώσπου να τα φέρν'. Τα πηγαί' λοιπόν, στου σπιτ' τ' Μπαρμπα-Αντών' να τα εχίφουρτώσ' ν. Ικεί φουνάξ' ν κι θγαίν' όξου η Κυρα-Μαρία.

— Ου θεία!!! Ίφριάμι του σάλουμα. Πού να τον εχίφουρτώσωμι!

— Βρε πιδί μ' Τραντάφλι, λέει η Κυρά-Μαρία. Τι να του κάνουμε μεις του σάλουμα!!! Δεν έχουμι πρόβατα, ουτι καλύβις. Θα σας κουροίδιγι η Αντών' τς.

Κι αφού η Τραντάφλου κατάλαβι μπλάκα που του έκανι η Τσιθόκας πήγι του σάλουμα στου δικό τ' του σπιτ'. Κι μάλιστα μιτά από λίγου του πουλ' σι σι κατ' ξένους.

Η κόπους βέβαια δεν πήγι χαμένους, αλλά αυτό που έπαθι δεν του εχίχουσι. Κι να πός εχίπληρουσι του δαν' κό.

Τότι η Κοινότητα ήταν σ' Ρούλ' του σπιτ' απέναντι απ' την ικκλησιά. Ικεί στην Κοινότητα ήταν κι του τηλέφουμου κι αρμόδιους να του σπκόν' ήταν η μπαρ-

Καλλιπευκιώτικα χωρατά και μασλάτια

Γράφει ο
ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Μπα-Νίκους η κλητήρας. Όταν εχίη δλειά, άφινι ικεί του πιδί τ' Τραντάφλου.

Τότι πάλι ταιριάξι να σπουδάξ' στη Σαλουνικ' η γιος τ' Αντών' τ' Κάγκρα η Γιαννάκος. Κι πότι, πότι πήγι ρουτούσι, αν πήρη η Γιαννάκος κάνα τηλέφουμου.

Κι γύρου σ' αυτά τα χρόνια που μολουλούμι την ιστουρία αυή, πλησίαν Χριστούγεννα. Ούλα τα πιδιά θα έρχονταν να κάρ' Χριστούγεννα στου χουριό. Του ίδιου κι η γιος τ' Αντών'.

Κι ινώ λοιπόν έρχονταν χρουνιάρις μέρις, του χιόν' εχίη φτάσ' του μισό μέτρου. Του τ' φάν' ήταν δυνατό κι ούτι σκύλους δεν εχίμνιξι απ' την πόρτα.

Κι ινώ επικρατούσαν τέτοιες κηικές συνθήκες, πήγι η μπαρμπα-Ντών' τς να ρουτήσ' αν πήρη του πιδί τ' τηλέφουμου.

Κατά κακή τ' τύχ' όμοις θρήκι ικεί του Τραντάφλου, που δεν εχίη εχίάσ' του χνέρ' που έπαθι του καλουκαίρ' ικείνου.

Αφού έφτασι στου τηλέφουμου λέει:

— Αρέ Τραντάφλι, μήπως πήρη η Γιανν' τς μας κάνα τηλέφουμου;

— Ναι μπαρμπα-Ντών' πήρη κι είπι ότι θα έρθ' απ' τη Σκουτινα μι τα πόδια.

— Καλά πιδί μ', Τραντάφλι, ιφχαριστώ πουλ'. Κι έφυγε η μπαρμπα-Ντών' τς για του σπιτ'. Ικεί είπι στη γ' ναίκα τ' τα καθέκαστα κι συμφών' τσαν να πάει στη Σκουτινα να τουν φέρ' του Γιανν'.

Η κηρός βλέπιτι ήταν πιασμένους. Πός θα έρχονταν του πιδί μουνουχό τ'; Θα εχίπαγιαξι σι τουν Φράντζιου απ' τη Ραμιά.

Κι μια κι δυο η μπαρμπα-Ντών' τς του κόβ' μι τα

πόδια για τη Σκουτινα, μέσα στου κρούου κι στου τ' φάν'.

Η Ντάλης στου μιτάξ'ι, αφού εχίη πει του νέμα, εχίη πάει στου σπιτ' κι κοιτούσι από του παρθύρου που χιόνιξι.

Κι ινώ κοιτάξι βλέπ' του μπαρμπα-Αντών' να πιννάει από του δρόμου σι σφαιρά για τη Σκουτινα.

Κι βλέποντάς τουν, ιλιγι μι του νου τ' η Ντάλης: «Καλά σ' έχου τώρα. Κι συ μ' έκανις πλάκα, αλλά κι γω!!!».

Κι αφού κόντιγι, να εχίπαγίσ' η Χριστιανός, η Αντών' τς από του κρούου έφτασι καμιά φουρά στη Σκουτινα, παραμουνές Χριστούγεννα. Ικεί ρώτ' σι σι κατ' γνουστοί τ' μήπως ειδαν του Γιανν'. Κανένας δεν ήξερι τίπουτα. Μια κι δυο κι αυτός του κόβ' για τη Σαλουνικ'. Υπέθισι να γυρ' σι πίσου του πιδί τ', αφού έκανι τέτοια τρικυμία.

Φτάν' λοιπόν, στη Σαλουνικ', πάει στου σπιτ' τ' Γιανν', χτυπάει την πόρτα τίπουτα. Ούτι φουνη ούτι ακρόσσι. Γημάτους ανησυχία λοιπόν, η μπαρμπα-Αντών' τς δεν ξέρ' τι να κάρ'.

Αποφασίξ' να πάει στ' Λάρσα στα κουνιάδια τ', Παίρν' λοιπόν του τρένου κι τραβάει κατακέι. Ίλιξιει να πήγι κατά κει η Γιανν' τς.

Κι αφού έφισι Χριστούγεννα θρέθ' κι αυτός στη Λάρσα. Πήγι στα κουνιάδια τ' γημάτους αγουνιά. Άνοιγ' την πόρτα μπαιν' μέσα στου σπιτ' και βλέπ' του Γιαννάκου να καθίτι φαρδύς-πλατύς στου κρηβάτ'.

— Ιδώ ίσι γουμάρι(!) κι γω έφαγα τουν τόπου να σι θρω. Τι γυρ' β'ς ιδώ παλιόπιδου.

— Βρε μπαρμπα, λέει του πιδί. Αφού πήρη τηλέφουμου κι είπι ότι δεν θα 'ρθω στου χουριό. Τι κάν' τς έτ'σ'.

— Τι! Πήρις τηλέφουμου κι είπις έτ'σ'.

Κι χουριε να πει τίπουτα άλλου η μπαρμπα-Ντών' τς κατάκει η γλώσσα τ'. Κατάλαβι ότι τουν έκανι πλάκα η Ντάλης του παλιόπιδου.

Κι τ'ν άλλ' μέρα έφυγι πάλι για του χουριό. Τουν Τραντάφλου του κοιτάξι κι δε μιούσι. Αλλά η Τραντάφλου εχίη καταλάβ' τη δλειά που έπαθι η μπαρμπα-Αντών' τς. Κι ιπειδή πάτισαν κι οι δυο, έμειναν στα ίδια. Κι από του τόπι, ουτι μινάκαναν τέτοιες πλάκες κι οι δυο.

Αυτά απ' λέτι γίνονταν τότι στου χουριό. Χουντρές πλάκις έκανι η κόσμος. Ιφτυχώς, όμοις δεν εχίηνι τίπουτα του δυαρίστου. Κι τέλους καλό ούλα καλά, όπως λέει κι η παροιμία.

Τ'ν άλλ' φουρά πάλι θάμιστι μαζί. Κι ως τότι γειά σας κι χαρά σας.

Η αντιμετώπιση της υπέρτασης, τις πιο πολλές φορές είναι δύσκολη. Η δυσκολία αυτή μπορεί να οφείλεται:

1) Στον άρρωστο. Σημαντικός αριθμός ασθενών δεν ακολουθούν τις ιατρικές οδηγίες, από αδιαφορία, από άγνοια των κινδύνων που εγκυμονεί η νόσος ή από τις ανεπιθύμητες ενέργειες που τους προκαλούν τα φάρμακα που παίρνουν.

2) Στη νόσο. Η νόσος είναι ασυμπτωματική. Αυτό ενθαρρύνει τον ανενόηλο ασθενή να μην ακολουθεί τις ιατρικές συμβουλές. Πέρα απ' αυτό όμως υπάρχουν υπερτάσεις που ρυθμίζονται δύσκολα και αν ακόμη ο πάσχων συμμορφώνεται με τις οδηγίες του γιατρού.

3) Στο γιατρό. Η συμβολή του γιατρού συνίσταται στην ενημέρωση του άρρωστου και στην εκλογή της

αγωγής. Ο γιατρός πρέπει να ενημερωσει σωστά τον ασθενή. Πρέπει να τον πείσει πως η υπέρταση είναι μια πάθηση που «σκοτώνει» αλλά που με τη στενή συνεργασία ασθενούς - γιατρού μπορεί να τη διατηρήσει σε χαμηλά επίπεδα και να μην υποστεί τις καταστροφικές της συνέπειες. Δυστυχώς οι περισσότεροι ασθενείς θεωρούν το μέτρημα της πίεσης σαν «παχνίδι», υποτιμώντας έτσι τη σημασία της.

Ο άρρωστος πρέπει να γνωρίζει ότι: α) Η υπέρταση είναι αιτία ανεπανόρθωτων και θανατηφόρων συμβαμάτων όπως του εγκεφαλικού επεισοδίου, του εμφράγματος, της καρδιακής και νεφρικής ανεπάρκειας, της καρδιακής συγκοπής κλπ. β) Τα συμβάματα αυτά, είναι δυνατόν να μην εκδηλωθούν αν η υπέρταση αντιμετωπισθεί σωστά. γ) Η ορθή αντιμετώπιση

Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ Αρτηριακή υπέρταση

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Όπως είπαμε το 85% των ανθρώπων με υπέρταση πάσχουν από την ιδιοπαθή υπέρταση, δηλαδή που τα αίτια της είναι άγνωστα, σχετίζεται όμως με διάφορους παράγοντες όπως:

- κληρονομικότητα
- περιβάλλον
- φύλλο.

ΦΥΛΛΟ: Οι γυναίκες προσβάλλονται πιο λίγο από υπέρταση μέχρι την εμμηνόπαυση. Μετά την εμμηνόπαυση η αρτηριακή πίεση ανεβαίνει και η υπέρταση είναι πιο συχνή.

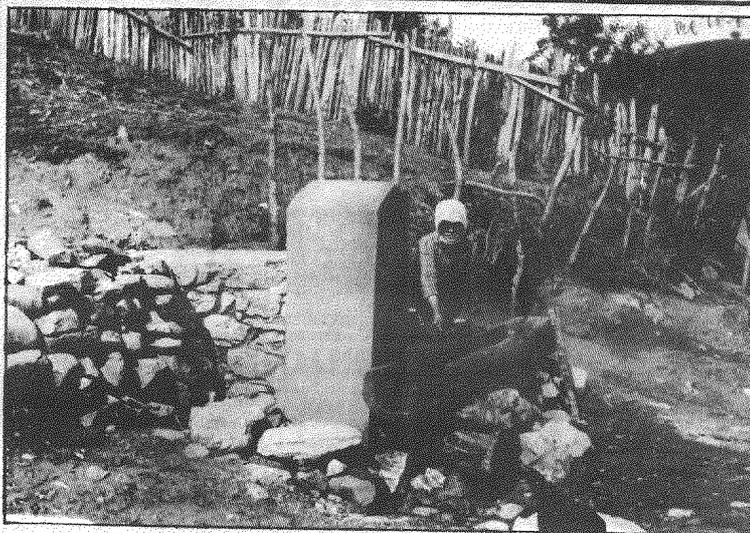
ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ. Η παχυσαρκία, χαρακτηριστικό της σύγχρονης κοινωνίας που υπερσιτίζεται, μεταξύ των άλλων δυσμενών επιπτώσεων συνοδεύεται και με μεγάλη συχνότητα της ιδιοπαθούς υπέρτασης.

Στην ανάπτυξη της αρτηριακής υπέρτασης ενοχοποιούνται και άλλοι πολλοί και σπουδαίοι μηχανισμοί, οι οποίοι όμως δεν είναι δυνατόν να γίνουν κατανοητοί από τους απλούς αναγνώστες, γι αυτό και δεν αναφέρονται.

Η υπέρταση κατά κανόνα είναι ασυμπτωματική. Μπορεί να υπάρχει για πολύ χρονικό διάστημα χωρίς ενοχλήματα και να διαγνωσθεί από τυχαία μέτρηση ή από τις επιπτώσεις της δηλ. το εγκεφαλικό επεισόδιο, το εμφράγμα του μυοκαρδίου, τη νεφρική ανεπάρκεια κ.ά. Γι αυτό η πρώιμη ανίχνευση της αποτελεί πρωταρχικό έργο τόσο του γιατρού, όσο και των φορέων υγείας της πολιτείας.

Η ανίχνευση της υπέρτασης κατά κανόνα γίνεται ευκαιριακά, κατά την εξέταση για άλλους λόγους παρά γι αυτή την ίδια την υπέρταση. Πολλοί ασθενείς επισκέπτονται το γιατρό για να μετρήσουν την πίεσή τους, επειδή αισθάνονται πονοκέφαλο και ζάλη. Αποδείχτηκε όμως πως τα αεμπτώματα αυτά είναι εξίσου συχνά και σε μη υπέρτασικά άτομα και για το λόγο αυτό δεν πρέπει να θεωρούνται ειδικά. Η ρινορραγία (μάτωμα της μύτης) πολλές φορές αποδίδεται στην υπέρταση. Πρέπει όμως το αίμα να εκτοξεύεται με πίεση για να αποδοσώμεν τ-η αιμορραγία αυτή στην υψηλή πίεση.

Άλλα συμπτώματα που ενδεχομένως να έχουν οι υπερτασικοί είναι αίσθημα παλμών, ταχυκαρδία, πόνο στο στήθος κλπ.

Για να γνωρίζουν οι νεότεροι

Τούτη τη φορά ας θυμηθούμε μια από τις πολλές θρύσες που υπήρχαν στο χωριό μας.

Η θρύση που βλέπετε στη φωτογραφία είναι η «Τσιαγγάλω», η οποία βρισκόταν κάτω

από τα σπίατα Γιάννη Γκουνοουθά (Μαλιάρρα), Δημητρίου Μασούρα (Γιαννακού) και πλάι στο σπίατο του Νικ. Κανελλιά.

Σήμερα αυτή η θρύση είναι χαλασμένη και δεν έχει νερό από τότε που έγινε το υδραγ-

γείο. Σώζεται μόνο η ταμεινέ-νια πρόσοψη με το σωληνάκι.

Στη φωτογραφία αξιοπρόσεχτα είναι η ξύλινη κοπάνη και το ξύλινο λαγίμι (βαρδάκι). Η κοπέλα της φωτογραφίας μάλλον είναι από την οικογένεια Τσιλιμένη Μ.Κ. (Φωτογραφία 1953).

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Στη μνήμη του Θωμά Μασούρα

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ 15 ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Σ' αυτές εδώ τις γραμμές θα προσπαθήσουμε να δώσουμε με λίγα λόγια το πορτρέτο του αδικαχημένου Καλλιπευκιώτου Θωμά Μασούρα.

Και μ' αυτόν τον τρόπο, πραγματοποιούμε πνευματικό μνημόσυνο για το νέο αυτό, που πολύ σύντομα και μάλιστα άδικα απαχαιρέτησε τον μάταιο τούτο κόσμο.

Ο Θωμάς Μασούρας γιος του Δήμου και της Μαρίας γεννήθηκε στην Καλλιπεύκη στα 1939. Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο στην Καλλιπεύκη και αμέσως μετά ασχολήθηκε με τις γεωργοκτηνοτροφικές ασχολίες κοντά στον πατέρα του. Περισσότερο ασχολήθηκε με τη θασκή των χωριανών γιδιών και αγελαδιών. Και όλα αυτά βέβαια συνεχίστηκαν μέχρι το 1966 οπότε και αυτός ακολουθεί το δρόμο της μετανάστευσης για τον Καναδά.

Εκεί δουλεύει σκληρά για να φτιάξει τη ζωή του καλύτερη, αλλά και για να στείλει και χρήματα στην οικογένειά του. Δουλεύει εκεί μέχρι το Φλεβάρη του 1973. Διότι ακριβώς τότε ο Θωμάς Μασούρας θα αφήσει την τελευταία του πνοή στην άσφαλο.

Ο Θωμάς 19 χρονών στους Γόνιους (16-9-1957)

ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ

Συνέχεια από τη 2η σελίδα
εξαρτάται και από τον ίδιο τον άρρωστο. δ) Η λήψη φαρμάκων να γίνεται όπως συμβουλεύει ο γιατρός και όχι όπως αυτός νομίζει. ε) Η ελάττωση του σωματικού βάρους, η διακοπή του καπνίσματος, η άσκηση κλπ., συμβάλλουν στην πιο καλή αντιμετώπιση της υπέρτασης στ) Αν συμφορωθεί με τις ιατρικές συμβουλές, μπορεί να ζήσει όπως και τα άλλα φυσιολογικά άτομα.

Η θεραπεία της υπέρτασης μπορεί να είναι συντηρητική ή χειρουργική. Οι περισσότεροι υπερτασικοί ασθενείς που πάσχουν από ιδιοπαθή υπέρταση αντιμετωπίζονται συντηρητικά. Η συντηρητική θεραπεία περιλαμβάνει α) Γενικά μέτρα και β) Χορήγηση φαρμάκων.

Τα γενικά μέτρα έχουν σχέση με τη διατροφή, τις ατομικές συνήθειες και τον τρόπο διαβίωσης του υπερτασικού άρρωστου.

1) Διατροφή. Ειδική διατροφή δεν απαιτείται. Συνιστάται τροφή πτωχή σε θερμίδες και μείωση του σωματικού βάρους σε παχύσαρκους ασθενείς. Η αποφυγή του άλατος συμβάλλει μερικές φορές στην αντιμετώπιση της υπέρτασης. Συνιστάται ο μερικός περιορισμός του άλατος, δηλ. να μην προστίθεται επιπλέον αλάτι στο φαγητό και η αποφυγή τροφών πλούσιων σε αλάτι όπως γάλα, τυρί, ελιές, μουστάρδα, κονσέρβες, αλλαντικά κ.ά.

2) Οινόπνευματώδη ποτά. Μικρή χρήση οινοπνευματωδών ποτών - ένα μικρό ποτήρι κρασί στο κύριο γεύμα - δεν αντενδείκνυται.

3) Καφές. Η λήψη καφέ δεν θεωρείται ότι επηρεάζει την αρτηριακή πίεση και δεν συνιστάται η αποφυγή του, εκτός εάν συνυπάρχει στεφανιαία νόσος (στηθάγχη, έμφραγμα).

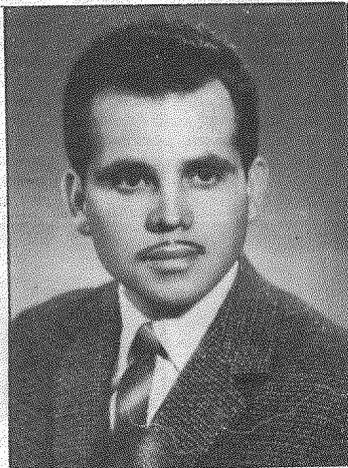
4) Κάπνισμα. Το κάπνισμα δεν επηρεάζει την υπέρταση. Η διακοπή του όμως επιβάλλεται για τη θλαπτική του επίδραση στα στεφανιαία αγγεία της καρδιάς και γενικότερα στην προαγωγή αρτηριοσκληρυνόσης.

5) Σωματική άσκηση. Συνιστάται το βάδισμα, κολύμπι, ρυθμική γυμναστική. Όχι όμως η στατική άσκηση όπως η ανύψωση βαρών, οι έλξεις κλπ.

Όσον αφορά τη φαρμακευτική θεραπεία οι ασθενείς πρέπει να έχουν υπ' όψιν τους τα εξής: Πρέπει να παίρνουν κανονικά τα φάρμακα όπως τους συμβούλεψε ο γιατρός, χωρίς διακοπή. Δεν πρέπει να τα σταματούν ούτε να τα παίρνουν σε μικρότερες δόσεις. Βέβαια τα φάρμακα έχουν διάφορες ανεπιθύμητες ενέργειες αλλά το όφελος που θα έχει ο ασθενής παίρνοντας κανονικά τα φάρμακά του δεν συγκρίνεται με τις παρενέργειες. Εξάλλου οι ίδιοι οι γιατροί τονίζουν «όχι στα πολλά φάρμακα» αλλά όταν πρέπει κάποιος να παίρνει, πρέπει να τα παίρνει κανονικά.

ΣΤΑΘΗΣ ΚΟΥΧΑΞΕΙΛΗΣ

Αγροτικός Γιατρός Καλλιπευκίης

Ο ΘΩΜΑΣ ΜΑΣΟΥΡΑΣ

Επιβιβαιντας σε αυτοκίνητο μαζί με κάποιο φίλο του από το λιβάδι Ελασσόνας, σκοτώνονται σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Η σορός του στέλνεται στο χωριό όπου και ενταφιάζεται κάτω από τα βλέμματα των πολλών συγγενών και φίλων του. Όλοι τότε έκλαψαν τον άδικο χαμό του Θωμά. Και όλοι ακόμα τον θυμούνται. Σε κάθε παρέα πολλές φορές θ' ακούσουμε τ' όνομά του. Και φυσικό ήταν αυτό, αφού ο Θωμάς φεύγοντας άφησε μόνο φίλους πίσω του.

Εκτός από το ότι ήταν εργατικός ο Θωμάς, συνάμα ήταν ο άνθρωπος της παρέας, του γέλιου και του γλεντιού. Πολύ κέφι και γέλιο σκορπούσε αυτός ο νέος στους Καλλιπευκιώτες, αφού έφκιαχνε μαζί με άλλους συνομηλικούς του το καλύτερο, το τρελότερο καρναβάλι. Γεμάτος επινοήσεις και τεχνάσματα, σκορπούσε το γέλιο στη μίζερη κοινωνία (τότε) της Καλλιπευκίης. Παράλ-

Ανάμεσα από το Διονύση Δουλαπτόση και Μανώλη Γκαβούτσικο, ο Θωμάς στη Δουριανή θασκόκ

ληλα με τις εκδηλώσεις (κυρίως τις αποκριάτικες), ασχολούνταν και με την τέχνη του φωτογράφου. Εκατοντάδες φωτογραφίες υπάρχουν στα σπίτια μας, τραβηγμένες από τα χέρια του Θωμά.

Αλλά και στις κοινωνικές του σχέσεις ο Θωμάς ήταν εντάξει. Αυτός ήταν η αιτία που η παρέα του γινόταν καλύτερη.

Αλλά για κείνο που ξεχώριζε ο Θωμάς, ήταν το ντύσιμό του. Αν και ήταν φορτωμένος με φτώχεια, όπως και οι υπόλοιποι Καλλιπευκιώτες, παρ' όλα αυτά ήξερε να διακρίνεται ακόμα και με τα φτωχικά του ρούχα. Οι φωτογραφίες μιλούν από μόνες τους. Αυτές σε γενικές γραμμές ήταν ο Θωμάς Μασούρας του Δήμου.

Ήταν αυτός που χωρίς γέλιο, καλοσύνη, αγάπη, αστεία και πάνα απ' όλα φίλια στους συγχωριανούς του. Ήταν ο μερακλής, ο γλεντζές, με λίγα λόγια ο αξέχαστος φωτογράφος και άνθρωπος Θωμάς Μασούρας.

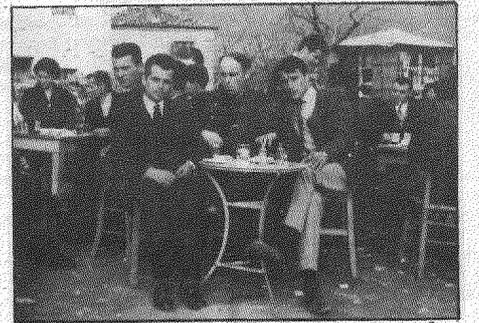
Και μετά απ' όλα αυτά δικαίως του κάνουμε αυτό το πνευματικό μνημόσυνο και μαζί ένα αφιέρωμα από το Καρναβάλι του 1960.

Αιώνια να είναι η μνήμη σου αξέχαστε φίλε και συγχωριανέ Θωμά.

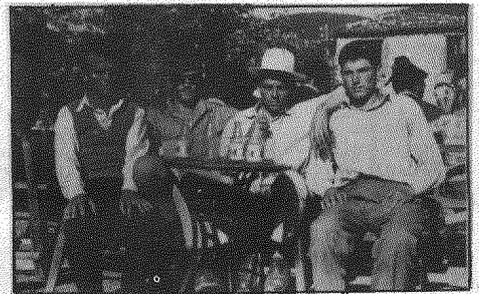
ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στο άλλο φύλλο ένα αφιέρωμα για τον αξέχαστο Κωνσταντίνο Γ. Γκαβούτσικο.

Στη φωτογραφία εκτός από το Θωμά διακρίνονται οι: Στέργιος Κυλινδρής, Χρίστος Παπαδόνας, Ζαφείρης Ντάσιος, Κων/νος Τσακάλης, Γιάννης Μασούρας κλπ. (Φωτογραφία 1960.

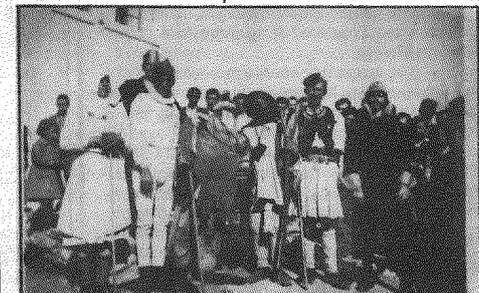
Πιάσχα 1965 μαζί με το Χρίστο Παπαδόνα και Γκριζία Νίκο

Αν και φτωχός ο Θωμάς ξέρε να ξεχωρίζει στο ντύσιμο. Μαζί του: ο Βασίλης ο αδερφός του, Κανελλιάς Ιωάννης και Δούκας Γιώργος

Από το Καρναβάλι του 1960

Από το καρναβάλι στα 1955

Εσείς, εμείς και η αλληλογραφία μας

Α, ρκετό γράμμα αναγνωστών μας φιλοξενούμε σ' αυτό το φύλλο της εφημερίδας μας. Όλα μας ρχονται και πάλι από το εξωτερικό, και τα οποία παραουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον.

Το πρώτο μας γράμμα ήρθε από τη Μελβούρνη της Αυστραλίας. Το στέλνει η Χρυσάνθη Παπαδόνα κόρη του Γιάννη Παπαϊωάννου (Παπατόλιου). Και να τι γράφει η αγαπητή μας Χρυσάνθη.

«Αγαπητό συμβούλιο γείας σας. Είμαι και εγώ μια αναγνώστρια της «ΩΡΑΙΑΣ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗΣ» και θέλω να σας ευχαριστήσω, τόσο για την εφημερίδουλα μας που κάθε τόσο μας χτυπά την πόρτα και μας φέρνει τα νέα του χωριού μας, μα πιο πολύ για τη βιντεοκασέτα, που πιστεύω, όσοι την έχουν δει, να τους άρσειε.

Σε μένα όμως έφερε πιο μεγάλη χαρά. Χαρά και συγκίνηση μαζί βλέποντας τον πατέρα μου να τραγουδάει, παρ' όλα τα ηγρηατιά του.

Δεν μπορείτε να φανταστείτε τη χαρά που νιώσαμε όλοι και πιο πολύ τα παιδιά μας, που τα δόθηκε η ευκαιρία να ζήσουν λίγες στιγμές μαζί με τον παππού τους, έστω και από τη βιντεοκασέτα.

Συγχαρητήρια στο σύλλογο και πάντα να προσδεύει. Σας στέλνουμε και 20 δολάρια για τη συνδρομή μας. Με πολλή αγάπη Χρυσάνθη Παπαδόνα του Αποστόλου το γένος Ιωάννου Παπαϊωάννου, από τη Μελβούρνη της Αυστραλίας. Σας παρακαλώ αν μπορείτε, δημοσιεύστε το γράμμα μου θα χαρώ πολύ. Και αν σας είναι εύκολο για κάτι που γράφετε να βάξετε και τα παρατσούκλια, γιατί δεν μπορούμε να καταλάβουμε ποιο είναι».

Αγαπητή Χρυσάνθη, ευχαριστούμε πολύ που διά μέσου της εφημερίδας μας εκφράζει τα συναισθήματά σου, τόσο για το σύλλογο, όσο και για την οικογένειά σου. Τη χαρά που αισθάνεστε εσείς οι ξενιτεμένοι, όταν μαθαίνετε τα νέα από το χωριό, την ίδια χαρά αισθανόμαστε και μεις όταν παίρνουμε τα γράμματά σας. Έτσι, μ' αυτόν τον τρόπο νιώθουμε και μεις ηθική ικανοποίηση, γιατί πιστεύουμε, ότι πετυχαίνουμε τους στόχους, για τους οποίους εργαζόμαστε μέσα στο Σύλλογο.

Εξάλλου η εφημερίδα και η βιντεοκασέτα, που για πρώτη φορά γράφτηκε από το Σύλλογο, αυτό το σκοπό έχουν. Να φέρουν τους απανταχού Καλλιπευκίτες σε επικοινωνία με το χωριό τους και τους ανθρώπους που αγάπησαν.

Και έχεις δικίωμα Χρυσάνθη για τα παρατσούκλια. Πράγματι πρέπει να μπαίνουν, διότι οι μικροί μεγάλωσαν, πολλοί μεγάλοι έφυγαν, είμαστε και πολλοί με ίδια ονόματα. Και γι αυτό θα φροντίσουμε να βάξουμε (όπου πρέπει) τα παρατσούκλια για να διευκολύνουμε τους αναγνώστες μας.

Σ' ευχαριστούμε πολύ και για τα 20 δολάρια. Ευχόμαστε σε σένα και στην οικογένειά σου κάθε ευτυχία και χαρά. Και πολύ σύντομα να σας δούμε στην πατρίδα για μόνιμη εγκατάσταση. Χαιρετίσματα σ' όλους τους πατριώτες που βρίσκονται κοντά σας.

Η Μαίρη Γ. Τσοκάλη

Το δεύτερο γράμμα, μας έρχεται από το Μόντρεαλ του Καναδά και μάλιστα από μια νέα αναγνώστριά. Το στέλνει η Μαρία Τσοκάλη του Γεωργίου, με ημερομηνία 6-12-1987 γράφει λοιπόν η Μαίρη:

«Για όλους τους πατριώτες καλημέρα.

Επί του ερχομού των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους θα ήθελα μέσω της εφημερίδας να ευχηθώ σ' όλους τους πατριώτες και συγγενείς που βρίσκονται σε διάφορα μέρη, στη Βοστώνη της Αμερικής στο LONDO ONTARIO του Καναδά, στον Νούνου μου Νίκο Γκουγκουλιά, στην Πάτρα, τη Γεωργία και τον Άγγελο, στην Κατερίνη τον Κλεάνθη Μανωλόλη, στο Μεσολόγγι στη Μαίρη και τη Δημήτρη, στον Αμπελώνα την οικογένεια Σαλαμάρη, καθώς και στη Λάρια της θεία μου Αθηνά και το θείο μου Κώστα οικογενειακά, Χρόνια Πολλά και ευτυχισμένο το νέο έτος 1988.

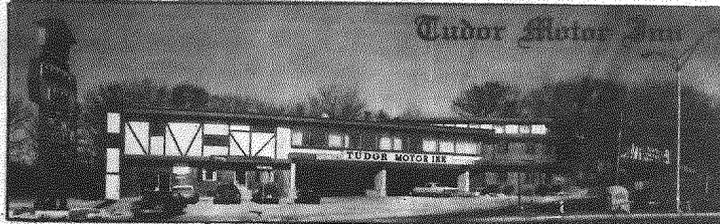
Επίσης για τη φιλοξενία στην εφημερίδα, σας στέλνω και 110 δολάρια και τη φωτογραφία μου.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς Μαίρη Γ. Τσοκάλη, Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων».

Αγαπητή Μαίρη, το δικό σου γράμμα μας έδωσε ιδιαίτερη χαρά, διότι είσαι η μικρότερη απ' όλους που μας έστειλαν γράμματα ως τώρα. Ιδιαίτερα σου αξίζει ένα μεγάλο μπράβο, διότι πήρες την πρωτοβουλία να γράψεις έστω κι αν δεν ξέρεις, να γράφεις καλά τα ελληνικά. Μεταβιβάζουμε λοιπόν τις ευχές σου, μέσα από την εφημερίδα σ' όλους τους πατριώτες και τους συγγενείς σου. Ιδιαίτερα οι τελευταίοι θα χαρούν πολύ για τις ευχές και τη φωτογραφία που στέλνεις.

Αν δεν κάνουμε λάθος, νομίζουμε ότι πριν δύο χρόνια είχατε έρθει με άδεια στο χωριό. Δεν ξέραμε τι εντυπώσεις πήρες μαζί σου από το χωριό του πατέρα σου, αλλά μην ξεχνάς ότι από αυτό το μικρό χωριό, κρατούν οι ρίζες σου και πατέρας μ' η' απαρνήθεις. Σ' ευχαριστούμε για τα δολάρια και τη φωτογραφία που μας στέλνεις. Ελπίζουμε κι άλλη φορά να σε φιλοξενήσουμε στην «Ωραία Καλλιπευκή».

Ευχόμαστε σε σένα προσωπικά και στην οικογένειά σου καλή χρονιά και κάθε επιθυμία σας να γίνει πραγματικότητα. Γεία σου Μαίρη και καλή επάνοδο στην πατρίδα.

Το τρίτο γράμμα μας ήρθε από τον τακτικό στην εφημερίδα μας και τόσο γνωστό από την οικονομική του προσφορά προς το σύλλογο τον καλό πατριώτη Μανώλη Μανωλόλη του Τριανταφύλλου, με ημερομηνία 4-1-1988, γράφει:

«Αγαπητοί συμπατριώτες ευτυχές το νέο έτος. Διαβάζοντας την «Ωραία Καλλιπευκή» είδα να γράφετε, ότι το περασμένο καλοκαίρι με τις πολλές ζέστες είχατε πολλούς επισκέπτες παραθεριστές από τις μεγάλες πόλεις στο χωριό.

Ήρθαν να απολαύσουν τη δροσιά του Ολύμπου, το κρύο και δροσερό νερό της Παταμμένης και τον καθαρό αέρα του χωριού μας, που μ' έχει αναθρέψει και μεγάλωσα μ' αυτόν στα παιδικά μου και αλυσμόνητα χρόνια της κατοχής στο χωριό.

Είδα να γράφετε επίσης ότι όλοι αυτοί οι ξένοι αν και ευχαριστήθηκαν από την τοποθεσία και τις ομορφιές του χωριού, φύγανε με κακή εντύπωση, που δεν βρήκαν ούτε αποχωρητήριο της προκοπής.

Φεύγοντας πριν 43 χρόνια περίπου από το χωριό μας, γνωρίζω πολύ καλά, πόσο μεγάλο ρόλο παίζει η καθαριότητα σε ένα χωριό ή σπίτι!!!

Γι αυτό το λόγο και μόνο λυπήθηκα πάρα πολύ και θα με υποχρεώσετε αν μου επιτρέψετε, να επιβαρυνθώ όλα τα έξοδα για ένα γυναικείο και ένα ανδρικό αποχωρητήριο, το οποίο θα σας στείλω εγώ από δω τα σχέδια και τα μέτρα. Θάθελα να κτιστεί κάποιο κοντά στην πλατεία χωρίς να την μικρύνει περισσότερο.

Αν θυμάμαι καλά, προς τη μεριά του σχολείου έχει χώρο ή πίσω από του Ρούλη του Καλούση το σπίτι. Όπου εκεί κοντά ήταν ο σωρός της κοπριάς του Γκουγκουλιά. Κάπου εκεί κοντά, σε μια τέτοια απόσταση θα ήθελα να χτιστούν τα αποχωρητήρια αυτά. Με αρκετό χώρο, να μπορούν οι τουρίστες να σταθμεύσουν και τρία ή τέσσερα αυτοκίνητα, πράγμα που ούτε αυτό δεν έχετε.

Σας στέλνω τα σχέδια του κτιρίου με χίλια (1.000) δολάρια, για ν' αρχίσετε και όταν θα προχωρήσετε λιγάκι θα σας στείλω και άλλα. Ό,τι χρειαστείτε να με γράψετε. Σας χαιρετούμε με άπειρη αγάπη οικογενειακάς.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Τ. ΜΑΝΩΛΟΥΛΗΣ της Τριανταφύλλωνας»

Αγαπητέ Μανώλη, μας συγκινεί ιδιαίτερα το ενδιαφέρον σου για το χωριό σου. Ίσως είσαι ο μοναδικός Καλλιπευκίτης που βοηθάς από οικονομική άποψη, το σύλλογο και το χωριό με τόσα χρήματα. Μακάρι και άλλοι να μιμηθούν το παράδειγμά σου.

Η πρόταση που μας κάνεις είναι πολύ ενδιαφέρουσα και αξίζει τον κόπο να ασχοληθεί κανείς με τέτοια πράγματα. Όμως τα προβλήματα του χωριού είναι τεράστια, επειδή η Κοινότητά μας δεν διαθέτει οικόπεδα, τα μέρη που εσύ θυμάσαι είναι όλα ιδιόκτητα και μόνο κάτω από το σχολείο υπάρχει κάποιο οικόπεδο, αλλά είναι πολύ μακριά από την πλατεία. Επειδή η πρότασή σου είναι πολύ σωστή και επειδή υπάρχουν άλλα προβλήματα

ιδιαίτερα με την κατασκευή των αποχωρητηρίων, γι αυτό δεν θα απαντήσουμε στην πρότασή σου μέσα από την εφημερίδα.

Πρέπει να σου ενημερώσουμε σωστά για πολλά πράγματα και ο χώρος της εφημερίδας δεν επαρκεί για μια τέτοια δουλειά. Γι αυτό λοιπόν, θεωρήσαμε σκόπιμο και πιο σωστό, να σου στείλουμε ένα γράμμα, μέσα στο οποίο θα σου αναλύσουμε, πώς έχει η κατάσταση για να δούμε τι θα γίνει.

Πάντως σ' ευχαριστούμε γι αυτή σου τη χειρονομία. Για μια ακόμα φορά σε χαιρετούμε και ευχόμαστε καλή χρονιά, γεμάτη υγεία και προκοπή σε σένα και στην οικογένειά σου. Πολλά χαιρετίσματα στη μάνα σου.

ΣΗΜ.: Το κτιριακό συγκρότημα της φωτογραφίας ανήκει στο Μανώλη.

Και τέλος το τέταρτο και τελευταίο γράμμα μας το έστειλε ο Κλεάνθη Μανωλόλης με την ευκαιρία του θανάτου της μητέρας του Αναστασίας. Γράφει λοιπόν ο Κλεάνθης.

«Αγαπητοί φιλόνηρωποι συγγνώμη. Σήμερα απεβίωσε (19-1-1988) μια μάνα. Παρόμοια με τις άλλες. Με ίδιο πόνο και αγάπη, η Αναστασία χίρα Βαγγελή Μανωλόλη, ετών 85. Ήταν χίρα από το 1940. 48 χρόνια χωρίς το Βαγγέλη της, αλλά δε ληρόνησε τον άνδρα της ούτε διέλυσε τα παιδιά της, τα οποία ήταν 5 ανήλικα και απροστάτευτα. Δεν την πείραξε καθόλου, ούτε στα νέα της χρόνια, αν και η χτύπησαν θανατηφόρες θλάψεις. Μαύρο πέπλο έπεσε πάνω της, το οποίο το 1940 την παρασκέπασε. Όπως θέβαια συνέβη και αργότερα.

Άφησε τα βάσανα της την απελπισία κατά μέρος και όρμησε στο ταμπούρι της ζωής να γλιτώσει τα παιδιά της, σφίγγοντας το κεφάλι της με μαύρη σημαία που της δώρισε η τύχη της. Τα έβγαλε πέρα παληκαρία απ' όλες τις κακουχίες και γιαυτό σήμερα τα παιδιά της χάρηκαν για το θάνατό της, διότι ήταν ηλιωμένη και πέθανε χωρίς πόνους και βάσανα. Αλλά λυπηθήκαμε από το θάνατο του πατέρα μας και από το παρελθόν της μάνας μας, που πότισε με δάκρυα δρόμους και νεκροταφεία. Όλα τα παιδιά λέμε: Πατέρα, μάνα σε ηρεμήσει η μοιρη ψυχή σας σ' αυτή την κατοικία. Αιώνια σας η μνήμη αλησμόνητοι γονείς. Τα αδέρφια Κλεάνθη, Μανώλης, Ζαφείρης, Παρασκευή, Σταυρούλα.

Κλεάνθη τα δικά μας λόγια είναι φτώχεια. Δεχτείτε όλα τ' αδέρφια και τα δικά μας συλλυπητήρια.

ΣΗΜ.: Ευχαριστούμε τον Πατούλια Χρίστο που μένει στο Τορόντο του Καναδά και κάνει σωστή δουλειά προς την κατεύθυνση του συλλόγου.

Όπως μας πληροφορεί έχει ακόμα 4 βιντεοκασέτες από τις πολιτιστικές εκδηλώσεις του καλοκαιριού. Η σύστασή του είναι: 203 DEWHURST BLVD. N. TORONTO, ONTARIO M 4J 342.

Επίσης αναφέρουμε, ότι μας επέστρεψε το ημερολόγιο του Γιάννη Μασούρα. Αν άλλαξε διεύθυνση να μας ενημερώσει.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ: Ο Γκάτσικος (Γκαθούτσικος) Αστέριος του Αλεξάνδρου με την Αγοραστάου Ευγενία, από τον Ευαγγελισμό Ελασσόνας.

ΓΑΜΟΙ: Ο Ζαφείρης (Πάππος) Χρίστος του Ιωάννου με την Ελένη Ιωάννου Μιχαηλά.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: - Η Όλγα Ευαγγέλου Παπαδόνα του νέου Σαουπάνα γέννησε το 2ο παιδί κορίτσι.

- Η Μαρία Αναστασίου Γκαμπούρα του γένος Αναστ. Ζαφείρη γέννησε το 3ο παιδί κορίτσι.

* - Να τους χήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ: Αναστασία χίρα Ευαγγέλου Μανωλόλη, ετών 85.

ΠΕΤΥΧΕ ΣΕ ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η Παρασκευή Ιωάννου Μαντά τελείωσε με επιτυχία τις γυμνασιακές της σπουδές και πέτυχε στο τμήμα της φιλολογίας των πανεπιστημίων La Trobe και Monash, ύστερα από εισαγωγικές εξετάσεις. Οι γονείς της τη συγχαίρουν και της εύχονται υγεία και δύναμη στις σπουδές της.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς και ευχές για ένα δημιουργικό 1988, υγεία σε όλους σας. Ο συμπατριώτης σας Γιάννης Αθανασίου Μαντά (Αυστραλία).

Γιάννη, με τη σειρά μας συγχαίρουμε και μεις την κόρη σας για την επιτυχία αυτή και της ευχόμαστε κάθε επιτυχία στη ζωή της.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Η Ελλάδα του Νότου και οι Καλλιπευκιώτες

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, είχαμε γράψει για τη μετανάστευση. Συμπλήρωμα γι αυτό το μεγάλο κεφάλαιο μας στέλνει ο Γιάννης Μαντάς, που ζει στην Αυστραλία. Τα στοιχεία που μας στέλνει παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον και αξίζει τον κόπο να τα διαβάσουμε.

Προτού όμως προχωρήσουμε, πρέπει να ευχαριστήσουμε το Γιάννη γι αυτή του την εργασία που μας έστειλε και πιστεύουμε να μιμηθούν κι άλλοι το παράδειγμά του.

Η ελληνική αποίκηση της Αυστραλίας άρχισε πολύ ωρίς. Ντοκουμέντα του υπουργείου μετανάστευσης, λένε πως άρχισε η αποίκηση Ελλήνων, σαράντα ένα (41) χρόνια μετά την πρώτη αποστολή Αγγλικού στόλου αποίκησης το 1788. Δηλαδή οι πρώτοι Έλληνες ήρθαν το 1829, όταν αποβιβάστηκαν σαν κατάδικοι έξι Έλληνες επαναστάτες. Άλλες πληροφορίες λένε, ότι οι Έλληνες ναυτικοί ήταν από τους πρώτους που ήρθαν σε τούτη τη γη με το σκεπτικό, ότι δεν υπήρχε στόλος ευρωπαϊκού κράτους που να μην είχε ορισμένα μέλη των πληρωμάτων του Έλλινες. Οι ιστορικοί δεν λογαριάζουν όμως αυτή την πιθανότητα παρουσίας.

Η ιστορία του ελληνισμού άρχισε ουσιαστικά με τους πρώτους 7 κατάδικους επαναστάτες Έλληνες ναυτικούς. Όλοι γνωρίζουμε, πως ο ελληνικός στόλος που προσέφερε τόσα πολλά στον αγώνα της απελευθέρωσης από τον τουρκικό ζυγό, δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει σε δύναμη πυρός τον τουρκικό στόλο. Το μεγαλύτερο από των Ελλήνων ήταν η ευελιξία των μικρών σκαφών τους, η ναυτική πείρα και τα πυρπολικά, τα οποία όμως χρειάζονταν χοντρά παλαμάρια για να κολλήσουν στα τουρκικά καράβια, που οι Έλληνες όμως δεν τα είχαν. Είχαν όμως οι Τούρκοι, οι Άγγλοι, οι Γάλλοι και οι Ρώσοι που ως γνωστόν εδέσποσαν με την παρουσία τους την εποχή εκείνη στις θάλασσες της Μεσογείου και τελειώς λογικά οι Έλληνες έκλεβαν τα σκονιά.

Σε μια τέτοια επιχείρηση κλοπής συνελήφθησαν οι 7 Έλληνες ναυτικοί, καταδικάστηκαν από τους Άγγλους, που ως γνωστόν έστειλαν και τους δικούς τους κατάδικους εξορία στην Αυστραλία και στάλθηκαν εκεί, που χωρίς φόβο μπορούμε να τους ονομάσουμε ήρωες της ελληνικής επανάστασης. Από τους 7 οι 2 παρέμειναν στην Αυστραλία και μετά την απελευθέρωση τους. Κατόπιν ενεργειών της πρώτης κυβέρνησης της ελεύθερης Ελλάδας, και άφησαν την τελευταία

τους πνοή σ' αυτή τη χώρα.

Οι Έλληνες συνεχίζουν ναρχονται μεμονωμένα στην Αυστραλία μέχρι το 1850 που άρχισε και η πρώτη μαζική μετανάστευση από την Ελλάδα, για να δημιουργηθεί και η πρώτη Ελληνική Κοινότητα στην κεντροδυτική νέα νότια Ουαλία.

Αποτέλεσμα της ελληνικής παρουσίας στο βόρειο κομμάτι της πόλης των χρυσοθήρων ήταν να ονομαστεί η περιοχή ελληνική πόλη. Στις δεκαετίες 1850 και 1860, πολλοί Έλληνες έφτασαν στην Αυστραλία και άρχισαν να εγκαθίστανται στις διάφορες πολιτείες όπως τη Βικτώρια, τη νέα Νότια Ουαλία, την Κοινοπολιτεία και Δυτική Αυστραλία. Επίσης και στο νησί Τασμανία. Ομαδική ελληνική παρουσία, δεν σημειώθηκε μέχρι το 1910.

Με τον αυξανόμενο αριθμό των Ελλήνων σημειώθηκε και η ελληνική παρουσία στα διάφορα επαγγέλματα που κάλυπταν ελεύθερους επαγγελματίες, στρειδάδες, ψαράδες, εστιάτορες, μαγαζάτορες και παντός είδους αγρότες.

Στις αρχές του 20ου αιώνα η ελληνική παρουσία συνεχώς αυξανόμενη τροφοδοτείται κυρίως από τα Κύθηρα, Καστελλόριζο και Ιθάκη. Μετά το 1922 έρχεται ένας σημαντικός αριθμός μικρασιατών μεταναστών. Θα πρέπει εδώ να αναφέρουμε πως το 1897 δημιουργείται και η πρώτη ελληνική ορθόδοξη Κοινότητα Μελβούρνης και ένα χρόνο αργότερα η ελληνική ορθόδοξη Κοινότητα στο Σίδνεϋ. Μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα, η Κοινοτική και θρησκευτική παρουσία των Ελλήνων είναι αισθητή. Έχουν ήδη δημιουργηθεί εκκλησίες στη Μελβούρνη και το Σίδνεϋ. Το 1910 εκδίδονται και οι πρώτες ελληνικές εφημερίδες. Φυσικά σε εμβρυακή κατάσταση. Κατά τη διάρκεια του πρώτου και δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, πολλοί Έλληνες πολέμησαν μαζί με τον Αυστριακό στρατό. Η πρώτη μαζική ελληνική παρουσία σημειώνεται με εκατοντάδες Έλληνες ναυτικούς που κατεβαίνουν από τα πλοία και αρνούνται να φύγουν από την Αυστραλία. Αυτοί οι Έλληνες που τελικά έμειναν στην Αυστραλία χάρη στη συμπάραση του συνδικάτου των Αυστραλών ναυτικών. Και μετά τον πόλεμο έφεραν τους συγγενείς τους για να αποτελέσουν έτσι την αρχή του μεγάλου μεταναστευτικού ρεύματος από την Ελλάδα, που αρχίζει το 1947 με την αναθεώρηση της μεταναστευτικής πολιτικής και την υπογραφή το 1952 της μεταναστευτικής πολιτικής μεταξύ Αυστραλίας και Ελλάδας.

Μ' αυτή τη συμφωνία η Ελλάδα εξοφλάντανε τις στρατιές των ανέργων της. Χιλιάδες νέους και νέες από το καλύτερο έμφυχο υλικό της μετέφεραν τα πέντε υπερωκεάνεια, κάνοντας από έξι ταξίδια το χρόνο, το καθένα από Ελλάδα για Αυστραλία. Τα υπερωκεάνεια αυτά ήταν: το Ελλήνισ, το Πατρίς, το Χαντρίς, το Αυστραλίσ και το Κυρήνεια.

Πολλοί από τους Έλληνες μετανάστες αυτής της περιόδου πέρασαν από τα φρικτά θα λέγαμε στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών όπως το φημισμένο της Μπονεγγίλα μεταξύ Μελβούρνης και Σίδνεϋ. Αρκετοί Έλληνες ήρθαν εκείνη την εποχή με ειδικό σκοπό, όπως οι Καλύμνιοι σφυογγαράδες το 1954 που ήρθαν με συμφωνία με την Αυστραλιανή κυβέρνηση για βουτηχτές μαργαριταριών. Γι αυτό και σήμερα η πόλη του Ντάργουιν ονομάζεται μικρή Καλύμνος.

160 χρόνια μετά τους πρώτους Έλληνες άποικους αυτής της χώρας η ελληνική παρουσία στην Αυστραλία φτάνει στο νούμερο 700.000 με 800.000. Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε πως η ελληνική είναι η τρίτη γλώσσα της χώρας αυτής και η Μελβούρνη η τρίτη πόλη σε ελληνικό πληθυσμό εντός και εκτός Ελλάδας με πληθυσμό 270 - 300.000.

Οι Καλλιπευκιώτες άρχισαν ναρχονται στην Αυστραλία από το 1954. Πρώτος ήρθε ο συγχωρεμένος ο Νίκος Κατσιούλας του Γεωργίου. Μετά από 8 χρόνια και συγχωρεμένα το 1961 ήρθε ο Γιάννης Κατσιούλας, αδερφός του συγχωρεμένου του Νίκου.

Οι Καλλιπευκιώτες συνέχισαν ναρχονται σταδιακά μέχρι το 1970. Μετανάστευσαν συνολικά 33 άτομα: 10 κορίτσια και 23 αγόρια. Οι 9 επέστρεψαν για μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα αφού εργάστηκαν αρκετά χρόνια στις φάμπρικες της Αυστραλίας. Σε 62 άτομα ανέρχεται ο αριθμός των Καλλιπευκιωτών μαζί με τις οικογένειές τους που ζουν σήμερα στην Αυστραλία από επιχειρηματικής δραστηριότητας οι Καλλιπευκιώτες δεν έχουν να επιδείξουν τίποτα το σημαντικό. Όλοι τους απασχολούνται σαν εργάτες.

Γ. Α. Μ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΝΤΑΣ - Αυστραλία

ΣΗΜ. Τις φωτογραφίες δεν τις δημοσιεύσαμε λόγω χώρου και καθρότητας. Επίσης μας πληροφορεί ο Γιάννης ότι στην Αυστραλία αυτή τη στιγμή ζουν 62 Καλλιπευκιώτες, αλλά δεν έχει περισσότερα στοιχεία.

Υπομονή και μεράκι θέλει η τέχνη του ξυλογλύπτη και του μαραγκού

Οικονομικές ενισχύσεις

Μανωλούλης Μανώλης 1.000 δολ. Αμερικής, Παπαδόπουλος Χρυσάνθη 20 δολ. Αυστραλίας, Τσακάλης Μαίρη Γεωργ. 110 δολ. Καναδά, Σωτήρης Νέος - Λαμπήρης Κατίνα 100 δολ. Καναδά, Βασιλέω Λαμπήρη 25 δολ. Καναδά, Μαντάς Κων/νος του Αστερίου 30 δολ. Καναδά, Μαντάς (Ντάπος) Τριαντάφυλλος 20 δολ. Καναδά, Μούργκας Κων/νος Αστερίου 50 μάρκα Γερμανίας, Πολυζάς Απόστολος 500 δρχ., Γκουγκουλίδης Νίκος Απόστολος, Καρού 1.000, Καστώρης Γεώργιος Αναστασίου 2.000, Παπαγιαννούλης Σπύρος (Αίγιο) 500 δρχ., Παπαστεργίου Κων/νος Αστερίου 2.000, Μασούρας Αστερίου (Κιλιάφρας) 500, Γκριζιάς Νίκος Αστερ. 1.000, Ρημαγιός Διονύσιος Αθανασίου, Κατερίνη 1.200, Ρημαγιός Δημήτριος Αθανασίου Αιγάνη 1.200, Γουλάρης Διονύσιος 1.000, Κανελλιάς Δημήτριος (Περίοταση) 1.000, Γκουλιάρης Αθανασίας (Καναδά) 1.000, Τσολλάκης Θεοφάνης 1.000 δρχ., Παπαστεργίου Αστερίου 500, Τσακάλης Κων/νος Τριαντ. 2.000, Κονδής Χρίστος (Καλλιθέα) 1.000, Τσούκας Ευάγγελος 500 δρχ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΣΤΕΡΙΟΥ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Ένας νέος που δημιουργεί

ΣΤΗΝ ΚΑΛΙΠΕΥΚΗ

Ένας από τους σκοπούς της εφημερίδας μας είναι και η προβολή Καλλιπευκιωτών που δημιουργούν ή διαπρέπουν κάπου. Γι αυτό λοιπόν, μη διστάσετε να προβάλλετε τη δουλειά σας μέσα από την εφημερίδα μας. Θα περιμένουμε να κάνετε εσείς το πρώτο βήμα.

Και αρχή κάνουμε από το Χρίστο Αστ. Μητσόπουλο, ο οποίος δημιουργεί στο χωριό κάνοντας τη δουλειά του επιπλοποιού, μαραγκού και ξυλογλύπτη.

Ο Χρίστος Μητσόπουλος γεννήθηκε στην Καλλιπεύκη το 1951. Τελείωσε το δημοτικό στην Καλλιπεύκη και πήγε δύο τάξεις γυμνάσιο στους Γόνιους.

Το 1967, μαζί με άλλους συνομήλικους φίλους του πηγαίνει στη δασοτεχνική σχολή Καλαμπάκας όπου μαθαίνει την τέχνη του ξυλογλύπτη. Αφού μαθητεύει εκεί 3 χρόνια, κατόπιν δουλεύει στα Τρίκαλα για ένα χρόνο.

Το 1971 πηγαίνει στρατιωτής και μετά την απόλυση του δουλεύει στην Αθήνα και στη Λάρισα. Στη Λάρισα ανοίγει δικό του μαγαζί όπου εργάζεται εφτά χρόνια περίπου.

Το 1986 εγκαταλείπει τη Λάρισα και έρχεται για μόνιμη εγκατάσταση στην Καλλιπεύκη, όπου ανοίγει δικό του εργαστήριο. Εδώ και τρία χρόνια περίπου δουλεύει συνέχεια ο Χρίστος. Κατασκευάζει κρεβατοκάμαρες, ντουλάπια, ξυλογλύπτα, εκκλησιαστικά είδη, κορνίζες, παράθυρα, κουφώματα κλπ.

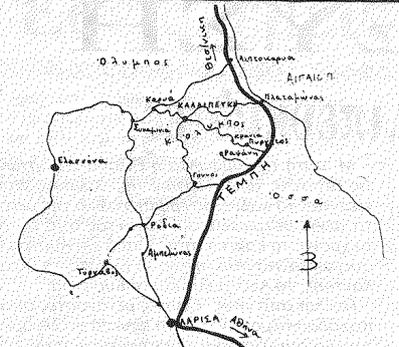
Και ήρθε αυτός ο νέος να δημιουργήσει στο χωριό του, τη στιγμή που δεν υπήρχαν άλλοι άνθρωποι, να κάνουν αυτή τη δουλειά και το χωριό είχε ανάγκη από τέτοιους μαστόρους και τεχνίτες.

!Από τη δουλειά του Χρίστου Μητσόπουλου

Δεν είναι τυχαίο που διαλέξαμε να κάνουμε αρχή από το Χρίστο. Τον διαλέξαμε, διότι είναι ένας νέος που δημιουργεί στην Καλλιπεύκη. Εγκατέλειψε την πόλη και προτίμησε το χωριό του. Αποτελεί μια εξαίρεση νέου, διότι δεν ακολουθήσε το δρόμο της πόλης και του μεροκάματου, αλλά του χωριού και της ιδιωτικής πρωτεβουλίας.

Και είναι σημαντικό πράγμα στις μέρες μας γυρίζουν νέοι και να δημιουργούν στο χωριό. Γι αυτό λοιπόν, προτιμάμε για τις τέτοιου είδους δουλειές σας το Χρίστο και μη δίνετε τα χρήματά σε ξένους. Πρέπει να στηρίξουμε κάθε πατριώτη και μάλιστα αν αυτός ζει μόνιμα και δημιουργεί στην Καλλιπεύκη.

Καλλιπευκίωτες, Καλλιπευκιώτισσες, μέλη του συλλόγου, φίλοι της Καλλιπεύκης, συνδρομητές της εφημερίδας μας μαθητές-μαθήτριες, φοιτητές-φοιτήτριες
Αν κάποιες από τις σκέψεις σας, κάτι από το χώρο της δουλειάς σας, κάτι από το μέρος που ζείτε, κάτι από το σχολείο σας οτιδήποτε θα ενδιέφερε κι άλλους γράψτε το για να δημοσιευτεί στην εφημερίδα μας στην «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΙΠΕΥΚΗ»

Μαθήματα Προληπτικής Ιατρικής και Οικογενειακού Προγραμματισμού στην Καλλιπεύκη

Με συνεργασία του Αγροτικού γιατρού κ. Στάθη Κοψαχειλή, του Μορφωτικού Συλλόγου, της Κοινότητας και της ΝΕΛΕ, άρχισε να λειτουργεί από τις αρχές του χρόνου τμήμα ιατρικής προληπτικής και οικογενειακού προγραμματισμού.

Τα μαθήματα τα έχει αναλάβει ο αγροτικός γιατρός κ. Στάθης Κοψαχειλής και γίνονται τρεις φορές την εβδομάδα. Δευτέρα - Τετάρτη και Σάββατο. Αυτή τη στιγμή τα μαθήματα συνεχίζονται και θα τελειώσουν τον Απρίλη.

Τα μαθήματα που έγιναν μέχρι τώρα είναι: Αρτηριακή υπέρταση, έλκος στομάχου και δωδεκαδάχτυλου, ζαχαρώδης διαβήτης, μελταιός πυρετός, εχινόκοκος, πρώτες βοήθειες, καρκίνος του μαστού, ενέσεις, τεστ Παπανικολάου κλπ.

Αξίζει να σημειώσουμε, ότι παρόμοια μαθήματα γίνονται για πρώτη φορά και σημειώνουν τεράστια επιτυχία, αφού παρακολουθούν σε κάθε μάθημα πάνω από 40 άτομα, άνδρες και γυναίκες. Και πρέπει να πούμε, ότι ένα κανονικό τμήμα για να λειτουργήσει χρειάζεται το πολύ - πολύ 20 άτομα.

Πρέπει να συγχαρούμε το γιατρό γι αυτή την προσπάθεια που καταβάλει, ενημερώνοντας τους Καλλιπευκίωτες πάνω σε σοβαρά θέματα

ιατρικής και υγείας.

Επίσης αξίζουν τους επαίνους και όλοι αυτοί οι Καλλιπευκίωτες που αγάπησαν με αγάπη και ενδιαφέρον αυτή την προσπάθεια του γιατρού και παρακολουθούν συνέχεια αυτά τα μαθήματα. Ίσως παρόμοια ευκαιρία, θ' αργήσει να έρθει πάλι στους Καλλιπευκίωτες. Γι αυτό λοιπόν, όσοι παρακολουθούν ας μην χάσουν κανένα μάθημα.

Και ενώ χαιρόμαστε για όλα τα παραπάνω, λυπούμαστε ειλικρινά για μερικούς Καλλιπευκίωτες και ιδιαίτερα για τους άνδρες, που δε λένε ν' αφήσουν τη μούχλα και την καπνίλα του καφεinelου και να πάνε να μάθουν κάτι πάνω σε θέματα υγείας.

Προτιμούν να καπνίζουν και να χαρτοπαίζουν με τις ώρες, και να μη λένε να πάνε μία ώρα ν' ακούσουν το γιατρό.

Φίλε αναγνώστη που μένεις στην Καλλιπεύκη και διαβάζεις αυτές εδώ τις γραμμές, παρακολουθείς τα μαθήματα ιατρικής; Αν ναι, έχεις καλώς. Αν όχι, γιατί δεν πας; Δεν θέλεις να μάθεις κάτι για την υγεία σου; Δεν θέλεις να μάθεις για την καρδιά, για τον εχινόκοκο, το μελταιό πυρετό κλπ.; Τα θεωρείς τόσο βαρετά και ασήμαντα; Αν καταλαβαίνεις ότι έχεις άδικο, παράτα την καρέκλα και τρέξε ν' ακούσεις για την υγεία σου. Να μάθεις να προφυλάσσεται και να προλαβαίνεις την αρρώστια. Ίσως άλλη ευκαιρία να μη σου δοθεί.

Τα σημαντικότερα γεγονότα του 1987 στην Καλλιπεύκη

Πολλά τα γεγονότα που σημειώθηκαν στην Καλλιπεύκη το 1987. Άλλα ευχάριστα και άλλα πολύ δυσάρεστα. Σημειώνουμε λοιπόν τα πιο τρανταχτά και ενδιαφέροντα:

★ Στις 4 γενάρη πεθαίνει σε νέα ηλικία ο Καραγιάννης Ζαφειρίδης.

★ Στις 6 Φεβεράρη 1987 ο Σύλλογος πραγματοποιεί στο κέντρο «Ροτόντα» της Λάρισας το Αντάμωμα των Καλλιπευκιωτών, το οποίο σημειώσε μεγάλη επιτυχία.

★ Αποκριές '87 και ο Σύλλογος πάλι διοργανώνει γιορτή Καραβαλιού που σημειώνει μεγάλη επιτυχία.

★ Πρωτοφανής κακοκαιρία πλήττει τον περασμένο Μάρτη την Ελλάδα αλλά και την Καλλιπεύκη.

— Στις 19 Μαρτίου από την κακοκαιρία πέφτει το μαντρί του Κώστα Μαντά και σκοτώνει 230 πρόβατα.

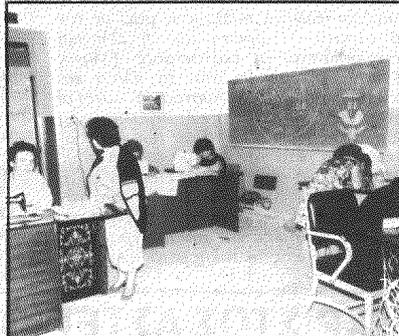
★ Στις 24 Ιουνίου συμβαίνει το σημαντικότερο θλιβερό γεγονός στην Καλλιπεύκη. Σκοτώνεται από οξύ ο 40χρονος Παπαδημητρίου Αστέριος και το χωριό θυθίζεται στο πένθος, ενώ παράλληλα για πρώτη φορά δεν γίνεται το πανηγύρι.

★ Καλοκαίρι '87 και ο Σύλλογος μας πραγματοποιεί στις 8 Αυγούστου στην πλατεία μεγάλη γιορτή.

— Δημιουργούνται τα χορευτικό συγκροτήματα παιδιών και εφήβων.

★ Αύγουστος - Σεπτέμβρης 1987 και ο ΟΤΕ περνάει στην Καλλιπεύκη τις εγκαταστάσεις για τα τηλεφώνια του χωριού.

★ Το Σεπτέμβρη επίσης διδάσκονται μαθη-

Η δασκάλα κεντήματος έδωσε τα πάντα για επιτυχία ματα κεντήματος από τη ΝΕΛΕ.

★ 5 Σεπτεμβρίου και στην Καλλιπεύκη ιδρύεται ο πρώτος κτηνοτροφικός Συνεταιρισμός.

★ Τον Οκτώβριο τραυματίζεται σοβαρά και μεταφέρεται στο νοσοκομείο Ιωαννίνων ο Αποστόλης Μασούρας. Ευτυχώς τώρα είναι καλά και γιάτρωσε από θέβαλα παραλυσία.

★ Χριστούγεννα '87 και ο Μορφωτικός Σύλλογος μοιράζει δώρα στα παιδιά του δημοτικού αξίας περίπου 15.000 δραχ.

Αυτά είναι τα πιο σημαντικά γεγονότα που σημάδεψαν την Καλλιπεύκη τη χρονιά που πέρασε. Ίσως εσείς να έχετε υπ' όψιν σας και άλλα. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι το 1988 μόνο ευχάριστα γεγονότα θα μας φέρει και όχι δυσάρεστα.

Προσοχή στα τρένα ΤΑ ΤΕΜΠΗ ΔΕΝ ΦΥΛΑΓΟΝΤΑΙ

Ο Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδας, γνωστοποίησε στην Κοινότητά μας τα εξής:

1) Σας γνωρίζουμε ότι με απόφαση της Διοίκησης του ΟΣΕ η ισόπεδη διάβαση στη Χ.Θ. 378 + 390 της γραμμής Αθηνών - Θεσ/νίκης, δηλαδή η ισόπεδη διάβαση στη διασταύρωση του επαρχιακού δρόμου Γόννων - Τεμπών με τη διό/κή γραμμή παρά τον Σιδ/κό Σταθμό Τεμπών, έχει μετατραπεί από φυλάσσόμενη με φύλακα και αυτόματα ηχοφωτεινά σήματα (Φ2) σε **αφύλαχτη** με αυτόματα ηχοφωτεινά σήματα και αυτόματα δύφρακτα (Α3).

2) Κατόπιν τούτων από 1 Φεβρουαρίου 1988 δεν θα φυλάσσεται από φύλακος κλπ.

Με λίγα λόγια **προσοχή στη σιδηροδρομική γραμμή των Τεμπών, διότι πλέον δεν φυλάγεται. Προσοχή και όταν ακόμα λειτουργούν τα ηχοφωτεινά σήματα, πολύ δε περισσότερο όταν δεν λειτουργούν.**

Αφορά όσους έχουν αυτοκίνητα

Από τον Αστυνομικό Δ/ντή Λάρισας και μετά από απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου αποφασίστηκε να παρθούν μέτρα, όσον αφορά τη στάθμευση των αυτοκινήτων στους χώρους γύρω από την πλατεία.

Ποιοί δρόμοι και χώροι απαγορεύονται δημοσιεύονται παρακάτω καθώς επίσης και οι συνέπειες για τους παραβάτες.

Καλούμαστε όλοι, όσοι έχουμε αυτοκίνητα να κινηθούμε και να σταθμεύουμε νόμιμα για να μην εξαναγκάσεται η κοινότητα να τιμωρεί με πρόστιμα.

Όταν τοποθετηθούν και οι πινακίδες, τότε πλέον δεν θα υπάρξει δικαιολογία, ούτε για τους επαγγελματίες.

«ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Άρθρο 1ο

1. Απαγορεύουμε τη στάθμευση των οχημάτων στους παρακάτω δρόμους του χωριού:
 α) Ρήγα Φεραίου από την οικία του Λευτέρη Μπουρονίκου μέχρι την δυτική πλευρά της πλατείας.
 β) Γεωργίου Ολυμπίου από τη δυτική πλευρά της πλατείας μέχρι την οικία Ρούλη Καλούση και
 γ) Αγίου Θεοδώρου από την οικία Ιωάννη Οικονόμου, μέχρι τη βρύση «Τσιάγκαλου».

2. Ορίζουμε ως χώρο στάθμευσης των οχημάτων το χώρο που βρίσκεται πίσω από την εκκλησία «Αγίου Θεοδώρου».

Άρθρο 2ο

Οι παραβάτες της παρούσης απόφασης διώκονται και τιμωρούνται με κράτηση ή πρόστιμο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 420 του Π.Κ. και του Ν. 614/77 «Περί κυρώσεως του ΚΟΚ», όπως συμπληρώθηκε με το Ν. 894/1979.

Η απόφαση αυτή ισχύει από τη δημοσίευσή της στις εκδιδόμενες στη Λάρισσα ημερήσιες εφημερίδες και από την τοποθέτηση των προβλεπόμενων από τον ΚΟΚ πινακίδων σήμανσης, με μέριμνα της Κοινότητας ΚΑΛΙΠΕΥΚΗΣ».

Πολλοί το γνωρίζουμε αλλά δεν το κάνουμε!

Φίλοι Καλλιπευκίωτες, πολλοί ίσως γνωρίζουμε, ότι ο τόπος μας, είναι ο καλύτερος για την καλλιέργεια της μηλιάς, της καρδιάς και της κερασιάς. Γνωρίζουμε επίσης, ότι το ορεινό μήλο και κεράσι είναι το καλύτερο.

Πολλά λοιπόν γνωρίζουμε, αλλά τίποτα δεν κάνουμε για να βελτιώσουμε τα οικονομικά μας. Πολλοί Καλλιπευκίωτες διαθέτουν χωράφια για δημιουργία περιβόλων κερασιού και μήλου. Αλλά κανένας δεν λείνει να φυτέψει μια ρίζα. Σκεφθήκατε ποτέ ότι θα μπορούσατε να έχετε ένα επί πλέον εισόδημα 200.000 δραχ. από τα μήλα και τα κεράσια; Και μη νομίζετε, ότι μόνο η πατάτα είναι για τον τόπο μας. Η αφθονία κερασιού που υπάρχει κάθε χρόνο στα υπάρχοντα περιβόλια, λείπει πολλά.

Αν έχετε υπομονή ώσπου να μεγαλώσουν τα δέντρα, μην κάθετε. Φυτέψτε μηλιές και κερασιές. Ο κόπος σας δεν θα πάει χαμένος. Ας βλέπουμε καμιά φορά και λίγο μακρύτερα. Ίσως είναι για καλό μας.

Έξι σκυλιά κι ένας λύκος τα θύματα

Θέλοντας να εξοντώσει τους λύκους που έτρωγαν τα γελάδια του, ο γιος του Μήτρου Καραπατή Μιχάλης, έβαλε φάρμακο σε διάφορα σημεία στη θέση «Καρμύς».

Από το φάρμακο έφαγε ένας λύκος και έξι σκυλιά. Τρία του Γιώργου Μιχαήλ (Γιργουλή) και τρία του Ζαφειρή Ντάσιου. Αποτέλεσμα ήταν να ψοφίσει ο λύκος και τα έξι σκυλιά.

Μεγάλη ζημιά για τους βοσκούς αυτούς, αλλά καλό είναι να ενημερώνουμε τους γείτονες, όταν βάζουμε κάπου παγίδες ή δηλητήρια για λύκους.

Όσοι θέλετε να επικοινωνήσετε με το Σύλλογο, γράψτε: ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΛΙΠΕΥΚΗΣ ΚΑΛΙΠΕΥΚΗ - 400 04 ΛΑΡΙΣΣΑ